

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی به منظور بررسی تاثیر میزان رضایت مندی ساکنان بر روی سکونت ماندگارد در دو پهنه حوزه مرکزی شهر مشهد

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

تکتم حنایی - استاد یار گروه شهرسازی - دانشگاه گروه هنر و معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

محسن صفاریان طوسی - دانشجو دوره دکتری شهر سازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

در چند دهه اخیر بسیاری از کلان شهرها با پدیده افول و کاهش جمعیت ساکن در پهنه های فرسوده مراکز خود روبرو بوده اند . هرچند جابجایی و مهاجرت ساکنان از یک محله ممکن است بنا به دلایل متعددی صورت پذیرد ، اما یکی از مهمترین دلایل آن عدم رضایت مندی ساکنان از وضعیت موجود محله و واحد همسایگی میباشد . و به نظر میرسد که برنامه ریزی در چنین پهنه هایی مستلزم درک عمیق از تاثیر میزان رضایتمندی ساکنان بر روی ماندگاری یا عدم ماندگاری جمعیت ساکن باشد . در این مقاله تلاش گردیده است که از طریق مطالعه تطبیقی دو پهنه مسکونی در حوزه مرکزی شهر مشهد (محلات نوغان و سرشور) ، به بررسی تاثیر میزان رضایت مندی ساکنان بر روی ماندگاری سکونت با هدف دستیابی به سکونت پایدار پرداخته شود . به این منظور پس از مرور ادبیات نظری و با بهره گیری از تئوری " آستانه استرس " به سنجش میزان رضایت مندی ساکنان و تمایل و یا عدم تمایل آنان به ترک محله پرداخته شده است . گردآوری داده ها از طریق مصاحبه و پرسشنامه صورت گرفته و سپس یافته های بدست آمده از تحلیل آماری و نمودار در هر دو محله مذکور با یکدیگر مقایسه شد و ضمن اثبات فرضیه تحقیق مبنی بر " وجود رابطه مستقیم بین رضایت مندی و ماندگاری " مشخص گردید که دو عامل مهم و مشترک یعنی " همجواری با حرم مطهر امام رضا (ع) " و " واقع شدن در بافت سنتی - مذهبی " باعث تداوم سکونت ساکنان در محله علی رغم نارضایتی آنان و عبور از آستانه استرس گردیده است .

کلمات کلیدی:

رضایت مندی - ماندگاری - سکونت - آستانه استرس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1119412>

